

prima instanță: A. Miron
instanța de apel: M. Guzun, I. Cotruță, L. Pruteanu

dosarul nr. 2ra-1401/18

ÎNCHEIERE

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ – 21

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale
de Gestionare a Fondului Locativ – 21 împotriva Tatianeî Sîrbu cu privire la
încasarea datoriei

și cererea reconvențională a Tatianeî Sîrbu împotriva Întreprinderii
Municipale de Gestionare a Fondului Locativ – 21 cu privire la repararea
prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 prin care
a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a
Fondului Locativ – 21 și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani
din 2 martie 2017

constată:

La 26 februarie 2015, ÎMGFL – 21 a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Tatianeî Sîrbu, intervenient accesoriu SA „Termocom” (succesor în
drepturi a „CET nr. 2”) cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contractului personal deschis la
ÎMGFL – 21 pe numele Tatianeî Sîrbu, SA „Termocom” a livrat energie termică.

Comunică că pârâta nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată pentru
perioada 1 ianuarie 2006 - 1 septembrie 2014 la energia termică constituie suma de
4433,75 lei, fapt ce se confirmă prin informația cu privire la calcularea și achitarea
serviciilor locativ-comunale respective.

Având în vedere prevederile art. 10, 17, 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191
din 19 februarie 2002, susține că proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să
achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Reieșind din prevederile art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, menționează că
ÎMGFL – 21 este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără

respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară, pârâții fiind informați prin intermediul facturii lunare și a reclamației (somației) prin care se atenționează despre executarea obligațiilor, pârâta nu și-a executat aceste obligații până în prezent.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 514, 530, 572, 575, 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 59, 60 Codul cu privire la locuințe, art. 28, 70 alin. (1), 166, 167, 248, 131 alin. (4) CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Tatiana Sîrbu în beneficiul ÎMGFL – 21 cu titlu de datorie suma de 4433,75 lei, a tuturor cheltuielilor de judecată și a taxei de stat în mărime de 270 lei.

La 28 martie 2016, Tatiana Sîrbu a depus cerere reconvențională împotriva ÎMGFL – 21, intervenient accesoriu SA „Termocom” (succesor în drepturi a „CET nr. 2”) cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că reieșind din prevederile art. 267 alin. (1) Cod civil, cerința din acțiunea depusă de ÎMGFL – 21 cu privire la încasarea datoriei pentru perioada de 1 ianuarie 2006 – 25 februarie 2012 urmează a fi respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului general de prescripție.

Având în vedere prevederile art. 116 alin. (1), (2) CPC, remarcă că ÎMGFL – 21 nu a solicitat repunerea în termen.

Consideră că calculul prezentat de ÎMGFL – 21 este unul neîntemeiat și eronat.

Relatează că apartamentul în cauză i-a fost repartizat ei prin dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 359-d din 2 iunie 2009, iar calculele prezentate de ÎMGFL – 21 și ordinele de încasarea a numeralului nr. 67871030 încep din luna mai 2009 și indică datoria în sumă de 4433,75 lei.

Cu referire la prevederile art. 118 alin. (1) și 119 alin. (1) CPC, susține că ÎMGFL – 21 nu a demonstrat sub nicio formă temeinicia acțiunii și nu a anexat probe ce ar justifica pretinsa datorie.

Evidențiază că prin cererea de chemare în judecată înaintată de ÎMGFL – 21, sunt divulgate și datele cu caracter personal fără a avea consimțământul ei, fapt ce contravine prevederilor art. 3 din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Având în vedere prevederile art. 5 alin. (1), 18, 33 din Legea menționată și art. 1422 alin. (1), 1423 Cod civil, consideră că prin publicarea datelor cu caracter personal de către ÎMGFL – 21, i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 5000 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 56, 60, 166-167, 186 CPC, art. 1422, 1423 CPC.

Solicită admiterea cererii reconvenționale, încasarea din contul ÎMGFL – 21 a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei și a cheltuielilor de judecată, precum și respingerea cererii de chemare în judecată înaintate de ÎMGFL – 21 ca fiind neîntemeiată și depusă în afara termenului de prescripție.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani din 2 martie 2017 a fost respinsă cererea de chemare în judecată a ÎMGFL – 21 ca fiind neîntemeiată.

A fost admisă parțial cererea de chemare în judecată a Tatianei Sîrbu.

A fost încasat de la ÎMGFL – 21 în beneficiul Tatianei Sîrbu cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 100 lei.

În rest, au fost respinse pretențiile din cererea reconvențională ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 a fost respins apelul declarat de ÎMGFL – 21 și menținută hotărârea primei instanțe.

La 28 mai 2018, ÎMGFL – 21 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și a deciziei recurate cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cerințele ÎMGFL – 21 să fie admise integral.

În motivarea recursului a invocat că instanța de fond și instanța de apel au interpretat și aplicat eronat normele de drept material, cât și circumstanțele de fapt ale litigiului.

Consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare au aplicat și au dat o apreciere eronată prevederilor art. 759-763 Cod civil.

Evidențiază că serviciile comunale și locative, inclusiv cele de energie termică au fost livrate nu către persoane, dar către imobilul din speță, la contul personal al căruia s-a acumulat o restanță la energie termică în mărime de 4433,75 lei, drept urmare, având în vedere prevederile art. 759-763 Cod civil, în situația în care Tatiana Sîrbu este actualul proprietar al imobilului menționat, pentru care nu s-au achitat corespunzător serviciile comunale de energie termică de către foștii proprietari (chiriași), ține de obligația intimatei să achite datoriile formate anterior.

Declară că la momentul încheierii contractului de vânzare – cumpărare, actualul proprietar Tatiana Sîrbu era obligată potrivit prevederilor art. 765 Cod civil, să verifice dacă bunul imobil nu este viciat (inclusiv lipsa datoriilor neachitate la serviciile comunale), or, în cazul depistării datoriilor (prin ordinul de încasare a numeralului), cumpărătorul urma, în termenul prevăzut de art. 783 alin. (2) Cod civil, să înainteze pretenții față de vânzător și să solicite prin intermediul instanței de judecată în termenul stipulat de art. 268 Cod civil stingerea datoriilor acumulate.

Cu referire la prevederile art. 11 alin. (1) și (3) din Legea condominiului în fondul locativ, susține că la momentul încheierii contractului de vânzare – cumpărare, transmitere – primire a locuinței în proprietate privată, părțile urmează să indice în contract condițiile de achitare a datoriilor pentru serviciile comunale și alte servicii. În lipsa unei astfel de clauze contractuale exprese, riscurile sunt transferate cumpărătorului.

Accentuează că potrivit informației descifrate despre sumele calculate și achitate pentru serviciile comunale (energie termică) pentru apartamentul nr. X din blocul de locuit din str. XXXXX mun. XXXXX, suma datoriei care figurează în rubrica datorii inițiale este una diferită, or, în unele perioade de timp figurează sume ce depășesc considerabil suma de 4433,75 lei sau una mai mică, spre exemplu 3113,34 lei (luna septembrie 2014).

Menționează că intimata nu a contestat niciuna din facturile prezentate pentru achitarea serviciilor de energie termică în cazul în care nu este de acord cu sumele indicate în ordinele de plată înaintate lunar către ultima.

La 20 iulie 2018, Tatiana Sîrbu, reprezentată de avocatul Angela Pogolșa a depus referință la recursul declarat de ÎMGFL – 21, solicitând ca cererea de recurs să fie considerată inadmisibilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 28 martie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 129), însă careva date care ar indica la recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 28 mai 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎMGFL – 21 nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de ÎMGFL – 21, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎMGFL – 21 ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ – 21 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Luiza Gafton

Nina Vascan